

je umrl na plučni bolezni g. Andraš Seinkovič, c. kr. poštar, cerkveni ključar, bivši župan itd. v vsakem oziru kinč in ponos narodnemu Središču, vseskozi občečisljan poštenjak. Zgubila je v njem cerkev vernega sina, narodnost nevstrašenega branitelja, znanci njegovi pa prijatelja dragega pa nepozabljenega; kajti rajni se je odlikoval po vernem in blagem srcu in po čistem in odkritem značaju, kar morajo tudi njegovi najhujši nasprotniki priznati. Za mnogobrojno rodbino, za celi narodni trg in prijatelje in znanke vse je zguba sicer britka pa naše v žalost vtopljena srca hladi vsaj nekoliko vendar le misel, da je smrt rajnemu okrajšala hudo bolezen in črez vse grenko domačo življenje. Naj počiva v miru!

Iz slovenskih gor.

KONFISCIRANO

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Malo je manjkalo, da nas magjarski slovonožreci in judovski pisuni nemških novin niso naščuvali v nevarni boj zoper Rusijo. Hvala Bogu, to se jim ni posrečilo. V delegacijah so skoro vsi poslanci govorili, a videlo se je, kako

magjarsko — nemčurska stranka že močno peša in nima prejšnje sigurnosti več. Andrassy-ju se je dovolilo 60 milijonov in slišali smo iz ust raznih govornikov res avstrijskih besed. Zla ti besede nemškega poslanca Greuterja so nam Slovanom jako zanimive. Grajal je namreč nemške liberalce, ki hočejo avstrijske Slovane k „steni pritisniti“, ter rekel: le pritiskajte Slovane k steni, naposled se bo stena podrla in bote ž njimi vred v rusko Moskavo pali! Sploh Nemci in Magjari so o poprej zaničevanih Slovanih v Avstriji toliko govorili, kolikor še nikoli poprej. Menda jim huda vest nagaja? Kaj bo Andrassy sedaj storil, kdo vé? Večina avstrijskih listov pravi, da se bo z ruskim poslanikom Ignatijevem, ki je prišel na Dunaj, pogodil in vzel Bosnijo in Hercegovino. Omeniti še moramo, da so zoper 60 milijonov, t. j. zoper Andrassy-ja, glasovali najhujši nemčurji in liberalci: Giskra, Herbst, itd. — V državnem zboru sta se slovenska poslanca g. dr. Vošnjak in g. Pfeifer vrlo odlikovala in sta posebno izvrstno udrihala po ustavovercih, ki se v svoji sili že za c. k. okrajne glavarje skrivajo in c. k. uradnike postavljajo za kandidate, ker se sicer ne upajo zmagati. Iz njunih govorov bomo prihodnjič najvažnije točke posneli in tako zopet pokazali, da ne gre c. kr. glavarjev voliti za deželne poslance. — Tudi zastran šolstva so liberalci slišali marsikatero grenko, posebno od pl. Pflügelna in g. Greuterja. Obadva sta grajala ljudske šole, drugi pa tudi sedanje latinske šole, v katerih se strahovita šara v glave mladih ljudi pše tako, da na duši in telesu birajo. Prvi je pa močno šibal brezverstvo, stavljenje dragih učilnic in Sletno posilno obiskovanje šol. Greuter je zastran ljudskih šol rekel: „200.000 Dunajčanov ima namesto primernih cerkvá samo 4 kapele, temu nasproti pa samo v eni šoli 8 judovskih učiteljev, 4 lutrovske in 1 razkolnika. Bodi jim, a mi Tirolci tega pri sebi ne trpimo; mi zahtevamo takih šol, takih učiteljev, da se katoliškim starišem ni bati za vero svojih otročičev. Ako hočejo liberalci brezverskih šol, naj jih stavijo in plačujejo iz lastnega žepa, katoliškim vernikom pa na miru pusté katoliške šole“. Poslanec Fischer je naravnost tirjal, naj se šolska postava prenaredi. Njegov predlog je pa takrat bil še zavržen. Ali dolgo tako ne bo ostalo. Sad novega šolstva tirja čedalje bolj preuredbe. Dalmatinski poslanec g. Monti je tožil, kako se v Dalmaciji slaba godi zastran šol. Slovanski otroci se izučijo najprvle v slovanskih malih šolah, potem pridejo na italijanske gimnazije in naposled na nemške višje šole, kar vspešno napredovanje slovanskih mladenčev neizmerno zavira! Poslanec Ručka je pa zahteval, naj se po 43letnem prestanku Krakovske škofiji da potrebni višji pastir. — Celih 23 milijonov goldinarjev imamo letos več stroškov naloženih, kakor bodo dače zmogle; minister bo torej zopet šel na posodo jemati in novih dolgov delati. Tudi kase ima precej prazne, ker so mu

dovolili 20 milijonov izdati zakladnih listov (Schatzscheine). Iz turškega bojišča se bliža Avstriji strašna bolezen, ki se je ondi iz nepokopanih gujičjih trupel rodila in jej pravijo: močuh ali legar z marogami (Flecktyphus). V Galiciji in Erdelskem se je že prikazala ta strašna kužna bolezen. — Močno se govori, da bo v kratkem avstrijska vojska marširala v Bosnijo!

Vnanje države. Pomenljivo in veselo znamenje, da se morebiti katoliške Cerkvi na Ruskem in Nemškem koncu bližajo žalostne razmere in preganjanja, smemo zapaziti v tem, da sta ruski car in nemški cesar na pismo sv. očeta Leona XIII. prijazno odgovorila; ruski car je celo posebnega poslanca v Rim poslal; tudi je slišati, da je kardinal Hohenlohe od papeža odločen, da skuša z nemškim cesarjem pogajati se in neumno „kulturno borbo“ ali preganjanje katoličanov na Nemškem ustaviti. Upanja imamo sedaj že več, kakor zadnjič. Kajti ta teden so začeli dosedanjí pruskonemški ministri in vodje kulturoborcev šila in kopita pobirati. Odstopila sta že dva, Bismark sam je začel liberalce v svojih novinah napadati ter se hoče podati v pokoj, ker je dobil grofa Stolberga za namestnika. Mogoče tudi je, da 82letni cesar Viljelm tudi kedaj zmisli na konec in na račun pred Bogom, zakaj je toliko nedolžnih in vedno mu zvestih podložnikov zaradi vere preganjati dal; brez dvombe pa ga tudi straši vedno rastoča moč nevernih novih ajdov - socialstov! Italijanski liberalci so cerkveno premoženje zapravili zraven pa celo kraljestvo in skoro vsako večje mesto v silne dolgove strmoglavili; mestni zastop v Florenciji je napovedal krido in v Neopoli se je punta bati, ker hočejo ljudje mestnega župana in jegove svetovalce zaradi slabega gospodarjenja ubiti. Stari Garibaldi pa je novim ministrom pisal, naj se žurijo Avstriji vzeti Tridntinsko in Trst. — Na Francoskem so nesložni konservativci popolnem ob tla vrženi, liberalni republikanci in njihov glavač, judovski Gambetta, delajo z predsednikom republike, z postavami in državnimi denarji, kar hočejo; Francozi še se ne bodo brž spametovali. — Lepo mesto Filadelfija v Ameriki je postalo nesrečno, velik požar se je vnel in več kakor za 1 milijon dolarjev škode učinil. Angleško ladijo „Euridiko“ je nagli vihar prevrgel, da je 300 ljudi hipoma utonilo. — Perzijski šah je nastopil svojo drugo potovanje v Evropo; v Beču se bo mudil 10 dni, vendar najprej potuje na Rusko. — Zastran turških zadev se reči vedno bolj motajo. Naznanjeni in od našega ministra toliko zaželeni kongres v Berlinu je že pokopan. Angleži se ga nečejo udeležiti, ker se jim Rusi ne mislijo vkloniti in popravljane mirovni pogojev z Turkom prepustiti. Zavidljivi in kramarski Angleži torej močno z sabljo rožljajo in delajo silne vojne priprave, oklopnice pomnožujejo v Marmarskem morju, v Ameriki nakupujejo 18.000 konj, pod puško so sklicali 50.000 mož, Grke pa šču-

jejo proti Slovanom in skušajo tudi Avstrijo in Turčijo pridobiti. Temu nasproti se pa Rusi čedalje bolj srdito zoper Angleže držijo; na Dunaj so poslali Ignatijeva, da od našega cesarja zvé, ali bo Avstrija z Rusom ali Angležem potegnula ali pa mirna ostala. Ob enem skušajo tudi sultana pridobiti. Poslali so mu Osman-pašo domov, katerega je sultan častno sprejel in mu takoj izročil višjo poveljništvo črez vse vojake. Tudi je veliki knez Nikolaj obiskal sultana v Carigradu in je bil potem od sultana obiskovan. Ruska garda je dobila ukaz ostati in delati silne šance pri Čorli in Rodosti in se pripravljati, da Angležem zabrani stopiti na kopno in se polastiti morebiti Galipolja, Dardanel, Carigrada ali Bosporja. Novo vojsko zbirajo Rusi ob Volgi, ki je namenjena nad Turkistan udariti v Indijo in vneti punt tamošnjih angleških podložnikov, ki tudi komaj čakajo, da bi otriesli angleško gospodstvo. V Berlinu so naročili izdelati 200.000 šotorjev in govori se, da so z Severno-Ameriko skrivno zvezo sklenili proti Angležem. Glavno mesto bolgarske kuježevine bo staroslavna Trnova, nekdanji sedež bolgarskih carjev. V Adrijanopelnu in v Armeniji razsaja legar strašno. Tukaj so umrli 3 zaslužni generali, med njimi slavni Solovijev, tisti, ki je zmago na gori Aladagh pred Karsom odločil. Na otoku Kandiji je turška oblast skoro popolnem zatrta. Prebivalci v Siriji in Palestini tudi nečejo dalje ostati pod turškim sultanom, in želijo priti pod Egipčanskega vicekralja. Bati se je na vseh straneh novega krvi prelivanja!

Za poduk in kratek čas.

Nove črtice iz slovanskega bojišča v Aziji in Evropi.

VI. Preden toliko rado čitane „črtice“ iz slovanskega bojišča dokončamo, treba nam je še omeniti zadnjega velikega udarca, ki je turško silo v Evropi zlomil. Ta udarec je Turčiji prizadjal slavni general Gurko v 3dnevem boju okoli Filipopelna 15., 16., 17. januarja. Skoro mesec dni je preteklo, preden se je vse natančneje k nam zvedelo. Bilo je pa tako! Dne 3. jan. so Rusi veselo obhajali svoj vhod v Sofijo, od koder so bili Turke zapodili v pobeg proti jugu in izhodu. Večina Turkov je bežala proti izhodu v Tatarbazarčik in Filipopel, kateri mesti ste že v lepi dolini slovite reke Marice, ki svoje lepo zelene valove vali sredi krasne zemlje tje doli mimo Adrijanopelna v Egejsko morje. Po tej dolini drži tudi velika cesta in pa železnica, prva do Filipopelna na severnem, druga pa na južnem pobežu. Gurko je svojo vojsko, ki je štela 38.000 pešakov, 5400 konjenikov in 250 kanonov razdelil tako na 3 krdele, da je vsako posebej marširalo, pri Bazarčiku in Filipopelnu, kder se je nadjal na Turka trčiti, zopet skupaj grabilo. To je bilo res močno prebrisanost in previdnost. Kajti Sulejman-paša je tudi zbral